

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קל"ד ע"ב

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

דא הוא דלא אתתקו, ולא הוה ביה תקוונא. ובגין כה, רוח דנפיק לבר (ס"א דנפיק מהוה דלבר), ומתלבשין ביה נביאי מהימני, אתקרי פה יי. אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אתפרש. ולית מאן דיידע רוחיה בר איהו. ובגין כה שערורי שקילין סוחרנא דפומא, ופומא אתפני מכל סטרוי.

ובהאי אתרחיצו אבהתנא, לאתלבשא בהאי רוחא, דמתפשט לכמה עיברין, באתר דכל שערורי שקילין בסוחרנוי. (הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) אשר נשבעת לאבותינו). ודא הוא תקוונא קדישא עלאה דתריסר. דמכאן אשתלשלו י"ב תחומין לעילא. י"ב תחומין לתתא. י"ב תחומין לי"ב שבטי אבהתא. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו.

תקוונא דתליסר. תליין שערורי דתחות דיקנא מכאן ומכאן, ביקרא יאה, וביקרא שפירא, וחפין עד טבורא ולא אתחזין מאנפי תקרובא דבוסמא, בר אינון תפוחין שפירן תוורין.

אמר רבי שמעון, זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנו ביה. זכאה חולקיה בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דאנו יתבין בקדושא עלאה, אשא עלאה אסחר לן (ס'א בין אשא עלאה דאסחר לן) והא כל תקונין עלאין (לדיוקנא) דדיקנא קדישא אתתקנו, ואתעטרו ואסחרו לדוכתייהו.

והאי תקונא דתליסר, הוא תקונא יאה, דביה אחידן כלא. כלוהו מתכספין למזקף רישא לקבליה. מניה תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן. מניה תליין עלאין ותתאין, וכל גנזין עלאין ותתאין גנזין ביה, וביה כלילן. ואיהו מזלא דמתזלא מניה כלא, דא הוא תקונא שלימתא, דאשלים לכל תקונין, דא אשלים לכלא.

תאנא, אלין תקונין אקרון ימי קדם, יומין קדמאין דקדמאי. ואינון דאשתכחו בזעיר אפין, אקרון (ישעיה סג) ימי עולם. ותאנא, אלין ימי קדם, כלוהו מתתקנו בתקונא דדיקנא דעתיקא דעתיקין, טמירא דטמירין (כליל בהו). והאי דתליסר כליל להון, כמה דאתמר. ודא יומא לא אתכליל בהדייהו, אלא הוא כליל כלא.

ובהוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא, ההוא אתקרי יום אחד, דביה זמין לאוקיר דיקניה, הדא הוא דכתיב, (זכריה יד) יום אחד הוא יודע ליי. הוא בלחודוי יתיר מכלא. הוא דכליל כלא, הוא דאתקרי בשמא ידיעא.

דתנינן, באתר דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה. ומשום דההוא זמנא, זמן יחא דיקרא דדיקנא, והוא בלחודוי ישתכח. לא אתקרי לא יום ולא לילה. דלית יום אקרי, אלא מסטרא דילן. ולית לילה אקרי, אלא מסטרא דילן. ומשום דהאי תקונא כליל כלא, לא אתידע ולא אתחזי מניה, ומניה נגיד משחא דרבותא לתליסר עיבר מבועין. לכל אינון דלתתא, דנהרין בההוא משחא. (אתתקנו)

בְּתֵלִיסָר תִּקְוִנִין אֵלִין אֶתְתִּקְנָא דִּיקְנָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה, וְאֵלִין תִּקְוִנִין דְּבִהָאִי דִּיקְנָא, מִתְתִּקְנִין וְנִחְתִּין לְכַמָּה עֵיבָר. וְלֹא אֶתְחַזֵּין הֵיךְ מִתְפַּשְׁטִין וְהֵיךְ נִפְקִין, מִכָּלָא אֶסְתִּימוּ, וּמִכָּלָא אֶתְטַמְרוּ. לֵית דִּידַע אֲתֵר לְהָאִי עֲתִיקָא, בְּפִשְׁטוּתָא דְלִהוֹן כְּלִהוֹן כְּלִילִין, כְּמָה דְאֶתְמַר, אֶתִּידַע וְלֹא אֶתִּידַע. טְמִיר וְלֹא טְמִיר. עֲלִיה אֶתְקַרִי, (יִשְׁעִיה מִב) אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא־אֲחֵר לֹא אֶתֵּן. וּכְתִיב (תְּהִלִּים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּכְתִיב (דְּנִיאל ז) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב. בְּאַתְרֵיהּ יְתִיב וְלֵית דִּידַע לִיהּ. יְתִיב וְלֹא שְׂכִיחַ, וּכְתִיב (תְּהִלִּים קלט) אוֹדֶה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחִבְרֵיָא, כַּד אֶתְפָּרִיס פְּרִיסָא דָא, דְאֶתוֹן חֲמָאן עֲלָנָא, אֲנָא חֲמִינָא דְנִחְתִּין כָּל תִּקְוִנִין בְּגִיּוּהָ, וְנִהִירוּ בְּאַתְרָא דָא. וְחַד פְּרוּכְתָא בּוֹצִינָא דְקוּדְשָׁא (ס"א בּוֹסִיטָא דְקוּדְשָׁא) בְּרִיךְ הוּא, פְּרִיסָא בְּאַרְבַּע סְמָכִין, לְאַרְבַּע עֵיבָר.

תרגום לעברית

דָּבָר אֶל אֲהֵרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קג) וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים. כְּמָה גְדוּלָּה הִירָאָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּלֵל הִירָאָה עֲנָוָה, וּבְכָלֵל הָעֲנָוָה חֲסִידוֹת. נִמְצָא שְׁכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת חֲטָא, יִשָּׁנוּ בְּכָלָן. וּמִי שֶׁאֵינוֹ יֵרָא שְׁמִים, אֵין בּוֹ לֹא עֲנָוָה וְלֹא חֲסִידוֹת.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.